

جام زهری دیگر؟ هرگز!

مرووری بر وضعیت فعلی وزارت نفت جمهوری اسلامی ایران

شریان حیات شرق و غرب در دست کشورهای اسلامی است، نفت شریان حیات این‌هاست. اگر ده روز نفت را به روی آن‌ها ببندند خاضع می‌شوند آن‌ها. در عین حالی که این شریان در دست حکومت‌های به اصطلاح اسلامی است، در عین حال تقدیم می‌کنند و التماس هم می‌کنند. این مصیبت نیست؟ برای مسلمین این مصیبت نیست که همه چیزمان را بدهیم به خارجی‌ها و در طبق اخلاص بگذاریم و با منت کشیدن از آن‌ها که بپذیرند؟ (امام خمینی (ره)؛ ۲۵ مرداد ۶۲)

بالادستی نفت به معنای استخراج نفت و خام فروشی آن به عنوان انفال کشور وجود دارد، علاقه‌ای به درگیر کردن خود در صنعت پایین‌دستی و فراوری ندارند. همین عامل موجب غفلت دولت وقت از صنایع پایین دست نفت شده است. البته در این روزها اخبار نگران کننده ای مبنی بر تخته شدن وزارت نفت به گوش می‌رسد؛ طوری که حتی تلاشی برای فروش نفت خام هم صورت نمی‌گیرد. وزیر نفت مذاکره با شرق (چین و هند و ...) را کسر شأن خود میداند و برای مذاکره با غربی‌ها هم چراغ سبزی دریافت نمی‌کند. هرچند زمانی که اروپایی‌ها چراغ سبز هم نشان دادند، با اخم آمریکا چراغشان را قرمز کردند. رویکرد فعلی وزارت نفت که حتی برای فروش غیر رسمی نفت هم تلاشی نمی‌کند، به صفر شدن صادرات نفتی ایران منجر خواهد شد. اتفاقی که جمهوری اسلامی را در اوج عزت به ذلت مذاکره و نوشیدن جام زهری دیگر خواهد رساند.

بلندمدتی که جهت بی‌اثر کردن تحریم‌ها دارد، پالایش و فراوری نفت خام است. با توجه به تشدید تحریم‌های مرتبط با خرید نفت از کشور، ضروری است که بیش از گذشته روی جایگزینی صادرات فرآورده‌های نفتی و محصولات نهایی پتروشیمی به جای صدور نفت خام و گاز طبیعی تمرکز شود. با وجود اینکه فراوری نفت و گاز ارزش افزوده بسیاری را نصیب اقتصاد کشور می‌کند و نیز تحریم‌های مرتبط را بی‌اثر می‌سازد، اما سیاست‌های وزارت نفت نشان

نفتی به نسبت تحریم نفت خام بسیار سخت باشد. تنوع مقصد صادرات فرآورده‌ها، خرد بودن محموله‌های فراوری شده و تعدد خریداران؛ در صادرات نفت خام محموله‌های بزرگ و با حجم بالا صادر می‌شوند و از طرفی تعداد مشتری‌های نفت خام ایران نیز بسیار محدود هستند و همین مسئله موجب می‌شود که رصد و پیگیری و تحریم این محموله‌ها با سهولت بیشتری انجام شود. راهکار موثر برای مقابله با تحریم عبور از خام فروشی است و باید نفت را به جای صادرات

صنعت نفت در اقتصاد ایران، سال‌های زیادی است که عمده درآمد ملی کشور را تأمین می‌کند. تحریم‌ها به روشنی ثابت کرد تا زمانی که وابستگی ایران به درآمدهای نفت و گاز وجود دارد، نمی‌تواند کشور را از اثرات مخرب تحریم‌ها دور نگه داشت. وابستگی به درآمد حاصل از فروش نفت خام نه تنها مفید نیست، بلکه وابستگی ایران را به کشورهای دیگر برای واردات محصولات و کالاهای مورد نیاز کشور که می‌تواند از نفت خام فراوری شود، افزایش می‌دهد. آنچه مسلم است یکی از راه‌های کاهش وابستگی به کشورهای دیگر و بالا بردن درآمد ناخالص ملی، فراوری نفت در اشکال مختلف است. تلاش در این جهت باعث اشتغال‌زایی، رونق تولید و مانع افزایش سرسام‌آور قیمت کالاهای ضروری خواهد بود. تجارت بین المللی نفت خام و فرآورده‌های نفتی دارای سه تفاوت عمده است که موجب می‌شود تحریم فرآورده‌های

رویکرد فعلی وزارت نفت که حتی برای فروش غیر رسمی نفت هم تلاشی نمی‌کند، به صفر شدن صادرات نفتی ایران منجر خواهد شد. اتفاقی که جمهوری اسلامی را در اوج عزت به ذلت مذاکره و نوشیدن جام زهری دیگر خواهد رساند

می‌دهد که توجه بسیار کمی نسبت به این موضوع داشته است. در دوره اخیر نیز این عدم توجه به توسعه زنجیره ارزش افزوده، شدت بیشتری پیدا کرده است. وزارت نفت به دلیل سهولت و سود بالایی که در صنعت

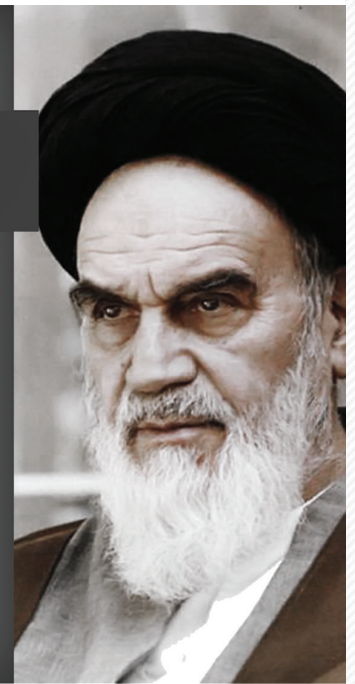
به شکل خام، در پتروپالایشگاه‌های داخلی تبدیل به فرآورده کنیم و این فرآورده‌ها را صادر کنیم. این امر منجر به توزیع موبی‌رگی و غیر قابل کنترل محصولات نفتی می‌شود. در شرایط تحریمی پیش‌رو، ایران مهم‌ترین راهکار

امام فمینی

۵۰روز پیش از قبول قطعنامه: «سرنوشت جنگ در جبهه ها رقم می خورد، نه در میدان مذاکره»

البته کشوری همانند ایران که در صدد تحقق اهداف بلند اسلامی است، ممکن است فرازا و نشیب هایی داشته باشد همان گونه که در صدر اسلام نیز چنین بوده است ولی برای يك ملت بزرگ هیچ پیروزی ای بالاتر از تصمیم و عزم و اراده استوار آنان برای رسیدن به حق نیست که بحمدالله خداوند آن را به مردم کشور ایران عنایت نموده است. رزمندگان عزیز ما با تکیه بر ایمان و امید به نصرت حق و با حمایت مردم، به دفاع مقدس خود ادامه دهند و عزمها را جزم کنند و بر دشمن زبون بتازند و با همت خود افتخار پیروزی را به ارمغان آورند که سرنوشت جنگ در جبهه ها رقم می خورد، نه در میدان مذاکره ها.

صحیفه امام | جلد ۲۱، صفحه ۵۳

یادداشت فتح

ولی نعمتان انقلاب

می گفت شهدا و قربانیان حادثه خونین ۱۵ خرداد در ورامین سه دسته بودند: **دسته اول:** آن هایی که در شهر شناخته شده بودند و بعد که شهید شدند، جنازه شان دفن شد و قبرشان معلوم است. **دسته دوم:** آن هایی که می دانیم کشته شدند ولی رژیم طاغوت جنازه آن ها را پس نداد و گفته شد به دریاچه نمک قم یا جاهای دیگر برده شدند. **دسته سوم:** کارگران فصلی که اهل ورامین نبودند و در آن جا کار می کردند. کسی نام و نشان آن ها را نمی دانست و با شعار «یا مرگ یا خمینی» کفن پوش به میدان آمدند. بعدها نیز معلوم نشد جنازه شان چه شد و آیا قبری دارند یا نه؟ نامشان در تاریخ گم شد؛ هرچند که در دیوان الهی مضبوط است. **نهضت امام خمینی (ره)** از ابتدای شکل گیری بار خود را روی دوش همین پابرهنگان و مستضعفین دید. قشری که حضرت روح الله در موردشان تأکید ویژه می کرد و یک موی آن کوخ نشینان را به کاخ نشینان نمی داد. تا امروز هم پس از پیروزی انقلاب، هرگاه میدان و عرصه مبارزه ای بوده است همین قشر وارد شده و حماسه

انقلابی و کم توقع بوده است. حقیقتاً ایشان از بسیاری از افراد صاحب نام - که آلوده چرب و شیرین دنیا و اشرافیگری شده اند- قطع امید کرده اند و تحول و جریان سازی را از جوانان مطالبه می کنند. در فضای فعلی باید بدون ناامیدی و تسلیم در مقابل سیاه نمایی های خواصی که قصد مصادره انقلاب را دارند، ایستادگی کرد و در عین حال با ابتکار و تبیین درست برای آحاد جامعه سعی کنیم برای تحقق آرمان های انقلاب در گام دوم نسخه عملی ارائه دهیم. بدانیم همانطور که استکبار خارجی و در رأس آن آمریکا هیچ غلطی نتوانسته بکند، اشرافیت و مترفین داخلی هم به شرط ایستادگی ما هیچ غلطی نمی توانند بکنند و انقلاب مسیر پیشرفت خود به سوی قله ها را طی می کند.

آفریده است؛ چه در دفاع مقدس، چه در فتنه ۸۸ و چه در دفاع از حرم. در مقابل، همیشه اشراف و مدیران پررو و پرتوقعی بوده اند که یا خدمتی نکرده اند و یا به خاطر بعضی خدماتشان بوده اند. با این روحیه، چپاول سفره انقلاب و ریختن آن در حلقوم نزدیکان و اطرافیان را حق مسلمشان می دانند. پدیده ای که امروز بیش از پیش شاهدیم این است که این قشر از فرزندان تا دامادها، عروس ها و حتی خواهرزاده و برادرزاده هایشان را به رانت خواری، گرفتن امتیازاتی چون وام، تسهیلات کم بهره، ویلا، ملک، حقوق نجومی، مناصب اداری و حکومتی، بدون کوچکترین شایستگی می کشانند. جالب تر آن که اغلب این قشر مدعی خط و سیره **امام (ره)** هستند و به خاطر رابطه نسبی یا تاریخی، خود را نزدیک ترین افراد به ایشان معرفی

■ **نهضت امام خمینی (ره) از ابتدای شکل گیری بار خود را روی دوش همین پابرهنگان و مستضعفین دید. قشری که حضرت روح الله در موردشان تأکید ویژه می کرد و یک موی آن کوخ نشینان را به کاخ نشینان نمی داد.**

می کنند. در مقابل فرزندان حقیقی **خمینی (ره)** را چه در ایران، چه در عراق، لبنان، سوریه، افغانستان، پاکستان و... با انواع برچسب ها و فحاشی ها مورد سرزنش قرار می دهند. همیشه رهبر انقلاب، به ویژه در سال های اخیر روی صحبتشان با جوانان و نیروهای مؤمن

مقاومت قرن

پیام روشن ملت‌های آزاده، ایستادگی در برابر طرح ننگین آمریکایی-صهیونیستی-سعودی «معامله قرن» است. حضور گسترده مردم این طرح را به «مقاومت قرن» تبدیل کرد. هدف این معامله مسکوت ماندن هرگونه بحث بر سر قدس و آوارگان فلسطینی بود ولی گروه‌های مقاومت توانستند با آن مقابله کنند. این طرح و یا هر طرح دیگری که خواسته‌های مشروع مردم فلسطین را تأمین ننماید، قادر به حل این مسئله جهانی نمی‌باشد! تنها معامله‌ای مشروع است که ۸ میلیون فلسطینی آواره در جهان را به وطن‌شان بازگرداند. تنها معامله‌ای مشروع است که دولت سرطانی و خودساخته رژیم صهیونیستی را از بین ببرد. منازعه فلسطین، منازعه فلسطین و اسرائیل نیست! منازعه جریان تمدنی اسلام و جریان تمدنی استکبار است. هر معامله‌ای که به تثبیت رژیم صهیونیستی-این منفورترین دولت عالم- منجر شود، شکست اسلام است. که به لطف خدا، استکبار و دشمن از بین رفتنی است و وعده خداوند تحقق می‌یابد و اراده و ایمان این امت و مقاومت آن‌ها این توطئه را نیز به شکست خواهد کشانید. روز جهانی قدس به عنوان ابتکار تاریخی امام خمینی(ره) در مبارزه با ظلم توانسته است در طول ۴۰ سال گذشته، مستمر این اولویت را برای جهان اسلام حفظ کند و از آن به عنوان یک ظرفیت جهانی برای همگرایی امت اسلامی بهره گیرد. روزی که در اوج عبادی ترین ایام سال (ماه مبارک رمضان) یادآور سیاسی ترین مسئل اسلام است.

خدمت! گمشده حکومت

توصیفی از ستادهای انتخاباتی ۱۳۰۰ سال پیش و اکنون

حدود ۱۳۶۳ سال گذشته پس از شورش انقلاب‌گونه مردم و قتل خلیفه سوم، جامعه مسلمین در حیرت انتخاب حاکم باقی مانده بودند. یکی از صحابه (طلحه بن عبید...) پیش از این خود را محیای بیعت کرده و ستاد تبلیغاتی وی نیز مشغول دعوت از مردم! اما در این بین ستاد تبلیغاتی ساده و بی‌زرق و برق و البته خودجوشی از سوی ارادتمندان علی(ع) شکل گرفت. مسئولین ستاد جناب عمار و مالک‌اشتر بودند(و) شاید اگر ایشان نبودند تاریخ حکومت امیرالمؤمنین(ع) را به خود نمی‌دید!، دلائل ایشان برای مردم بیش از آن‌که دلایلی کلامی باشد و سخن از ولایت و وصایت حضرت علی(ع) پس از پیامبر اکرم(ص) باشد، توصیف خدمات ایشان به جامعه مسلمین از جمله انفاق‌های بی‌حد و حصر و رفع خصومت‌ها و فتنه‌ها و... بود (که شرح آن‌ها در این مجال نمی‌گنجد) و دلیل روشن ایشان در یک کلمه خدمتگزاری به مردم بود؛ یعنی همان اصلی‌ترین معنا و مؤلفه حکومت اسلامی! و در مقابل فردی قرار داشت که از نجومی‌بگیران دوره‌های گذشته بوده است.(به حدی که طلاهای خود را کیلویی می‌سنجید!) مسلمین با قیاسی نه چندان

دشوار به نتیجه رسیدند و راه خود را یافتند و درب خانه علی(ع) را برای حکومت زدند. شعار انتخاباتی ایشان بالعکس امروزی‌ها نه وعده که وعید و تهدید بود، تهدید به برقراری عدل! شعار او عدالت اقتصادی بود و به دنبال قطع دست نجومی‌بگیران و تقسیم عادلانه بیت‌المال و بازگرداندن حقوق‌های نجومی ولو از مهریه همسران آن‌ها، بود. پس از سیر در ۱۳۶۳ سال گذشته حال بازگردیم به همین سال‌ها و ایام! نگاهی به ستادهای انتخاباتی امروزه بیاندازیم و نگاهی به شعارهایشان و نیز نگاهی به پیشینه‌شان و هم‌چنین نگاهی به دوران مسئولیت‌شان! امام خمینی(ره) با تأسی به امیرالمؤمنین(ع) در توصیه‌های خود به کارگزاران دولتی و...، حکومت اسلامی را حکومت خدمت دانسته و دولت در حکومت اسلامی را خدمتگزار

■ گام اول در تحقق خواسته رهبری معظم در زمینه‌سازی برای روی کار آمدن دولت حزب الهی، خدمت است! همان گمشده امروز برخی مسئولین، همان شعار ستاد انتخاباتی حضرت علی(ع) ■

ملت معرفی می‌کنند. بنابراین خدمت رکن حکومت است و عصاره یک دولت حزب‌اللهی است. چندی پیش رهبری معظم در دیدار با دانشجویان از ایشان فراهم آوردن زمینه برای روی کار آمدن دولتی حزب الهی را خواستند پس از این بیانات چیزی نگذشت که کاربران فضای مجازی به دنبال تعیین مصادیق دولت حزب الهی افتادند اما دریغ که به کل اشتباه رفتند. گام اول در تحقق خواسته رهبری معظم در زمینه‌سازی برای روی کار آمدن دولت حزب الهی، خدمت است! همان گمشده امروز برخی مسئولین، همان شعار ستاد انتخاباتی حضرت علی(ع).

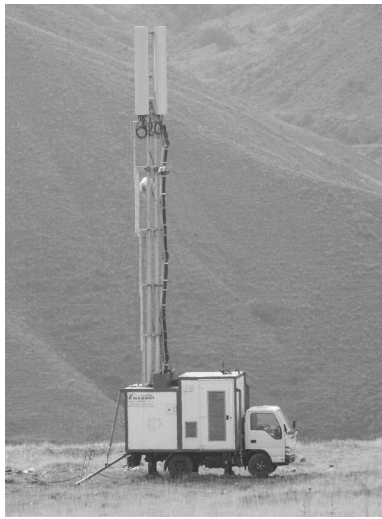
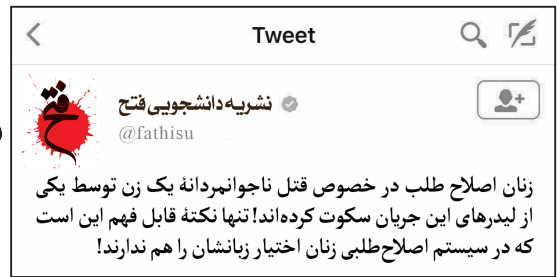

به نام سیل، به کام وزیر!

۴۰ روز است که دکل مخابراتی شهرستان دلگان سقوط کرده و خطوط تلفن ۷ هزار نفر از مردم این شهرستان قطع شده است! مردم روستاهای همجوار برای یک تماس و ارسال یک پیامک، یا باید بالای ساختمان بروند یا کیلومترها راه را طی کنند! اینترنت هم که بماند! سراغش را نگیرید. ولی دکل رانتهی، وظیفه تأمین آنتن دهی ویلای خانوادگی وزیر ارتباطات در روستای مرجان طالقان را بر عهده دارد!

ماجرای یک سکوت!

رو نوشت به: خانمها معصومه ابتکار، شهیندخت مولاردی و لعلیا جنیدی

گنه کرد در بلخ آهنگری...

در میان خبرهای ریز و درشت هفته‌های اخیر، خبر توهین یک مداح به اعتقادات اهل سنت، آن هم بر روی آنتن زنده تلویزیون ناظران را متحیر کرد. این تحیر و اعجاب اما وقتی بیشتر شد که واکنش مدیران ارشد صداوسیما به این اتفاق در رسانه‌ها منتشر شد: «اخراج جواد رمضان نژاد، مدیر شبکه پنج سیما!» واکنش مدیران سیما از آن جهت عجیب بود که اولاً چنین برخوردهای قاطعی چندان در سابقه‌شان به چشم نمی‌خورد و ثانیاً بعد از اخراج عوامل برنامه مداحی توسط خود رمضان نژاد، افکار عمومی هم چندان فشاری برای اخراج مدیر شبکه وارد نمی‌کرد و به نوعی در برابر واکنش شبکه در قبال این اشتباه اقناع شد بود. برای تحلیل ماجرای اخراج آقای مدیر شبکه می‌توان دو رویکرد اتخاذ کرد. رویکرد اول اینکه می‌توان ساده‌لوحی پیشه کرد و این اقدام آقایان علی‌عسگری و میرباقری را ناشی از اهمیت دادن این بزرگواران به افکار

عمومی دانست. بر اساس این رویکرد ما نمی‌توانیم این عزل را به چیزی جز این اشتباه منتسب کنیم و باید اینگونه تحلیل کنیم که افکار عمومی لابد برای آقایان جام‌چمن‌نشین آنقدر مهم بوده که از پاپ (اینجا افکار عمومی) هم کاتولیک‌تر شده‌اند و یکی از بهترین مدیران‌شان را برای پاسداشت افکار عمومی اخراج کرده‌اند. رویکرد دوم در تحلیل این مسئله اما اساسش بر این نکته است که تصمیم این اخراج کار یک روز و دو روز نیست و اساساً قرار بوده که عده‌ای هر چه زودتر از شر رمضان نژاد خلاص شوند و خب چه زمانی بهتر از این الان و چه بهانه‌ای

دستگاه رادیو تلوزیون یکی از حساس‌ترین دستگاه‌های تبلیغاتی هر کشوری است و آن‌طور که مردم به رادیو تلوزیون توجه می‌کنند، به هیچ دستگاهی توجه نمی‌کنند. اگر این دستگاه اصلاح شود، امید است که یک مملکت اصلاح شود. (صحیفه امام خمینی(ره)، جلد ۱۱، صفحه ۱۹۵)

بهتر از وحدت و صیانت از عقاید اهل سنت؟ حال سوال اینجاست که وجود رمضان نژاد برای چه کسانی دردسرساز است. صداوسیما از آنجایی که همواره با متحرک‌ترین بخش از بدنه جامعه در تعامل است، باید رویکرد فعالانه داشته باشد و کنش‌هایش ربط و نسبت درستی

با پویایی جامعه و البته آرمان‌های جمهوری اسلامی داشته باشد. این کارویژه صداوسیما میسر نمی‌شود مگر با نشاط در بدنه مدیریتی صداوسیما و بر این اساس حضور مدیران جوان در بدنه صداوسیما در چندسال اخیر اتفاق افتاد از معینی‌پور و فروغی تا سرشار و رمضان‌نژاد. حضور این نسل در دل خود یک نفی هم به همراه دارد و آن هم نفی مدیریت خسته، پوسیده و واپسگرای مدیران سالخورده در صداوسیماست و همین نفی، کلید عصبانیت مدیران سالخورده و واپسگرا در صداوسیما از مدیران جسور و جوان این سازمان است. بازنشستگان همیشه پشت میزنشین که خیال دل‌کندن از جایگاه خود را ندارند وجود خود را در گرو حذف هر جوانه آرمانگرایی و خلاقیت می‌بینند و البته ماجرای جناب رمضان‌نژاد اولین تلاش این جماعت برای حمله به این نسل نبود و آخرین حمله هم نخواهد بود، مدیران جوان منتظر سناریوهای جدید این جماعت باشند، جماعتی که شاید مدیران لایقی نباشند اما فیلمنامه‌نویسان خوبی هستند. سناریو مینویسند، قدم به قدم اجرا می‌کنند و به همین راحتی سرمایه‌های ملی صداوسیما را حذف می‌کنند؛ عجیب حرفه‌ای هم هستند در کارشان، عجیب!

پایگاه اطلاع رسانی بسیج دانشگاه امام صادق علیه السلام:

www.basijisu.ir

سامانه پیامکی دریافت نظرات: ۱۰۰۰۴۰۷۲

نشریه فتح در پیامرسان‌ها: @fathisu

شماره تماس: ۰۹۱۰۴۹۷۰۶۲۵

برای دریافت فایل
الکترونیکی نشریه
کد روبرو را اسکن کنید.

ویژه نامه گفتمان انقلاب اسلامی

مدیر مسئول: علیرضا رحیمیان / جانشین مدیر مسئول: علی راستی

سردبیر: علی اکبری

هیأت تحریریه: رضا رستمی، علی آبکار، مهدی امینیان، مهدی سرایلو،

طراحی: گروه طراحی خادم الشهداء